

VÖRÖS ISTVÁN

Megint egy tű

*Megint valahová, ami nincs,
mutat az irány és a szándék.
Megint vonat visz a folyón át.
A tavasz itt van, de kivár még.*

*Megint megindul a havazás,
szürke a kék, a zöld, a sárga.
Megint valahová, ami nincs,
indulok egy másik világba.*

*Szétterítem, ha már megtörtént,
ami alatta van, az nincsen.
Megint csak az, ami sosem volt,
hajlandó rá, hogy visszaintsen.*

*Megint egy tű éri a bőröm.
Aki vagyok, már majdnem voltam.
A tavasz itt van, de kivár még,
papagáj fordul meg a holdban.*

*Így mulatunk, mert az idő jó,
megint megindul a hóesés.
Éjszaka van, de a nap is süt,
beleállt a földbe, mint a kés.*

A jövő

*A tengerparton tarisznyarák rohan.
A hajam rövidre van nyírva,
és egyszer majd Európába*

*megyek feleségnek.
Lesz négy gyerekünk.
Táncolni fogok téli
dobok hangjára egy
német kisvárosban az
ablak előtt, libben
a függöny, lent valaki
a keskeny úton kőfalnak
hajt a Volkswagenjával. Hó
hull, a fehér ember ételét
eszem, de ő meg az én
főztömet. Lesz mit mondanunk
egymásnak, amikor összeszedem
a tányérokat.*

A nap vége

*Aki velem van, ellenem van.
Fordítva nem igaz. Két szem
nyílik a haj alatt, de nem sokat lát,
a fül, mint egy radar, körbeforog.
Zúgva tolat egy gép, okos,
paraolimpiát nyert, izzadságként
csorog a homlokán az olaj,
visszafelé halad, mintha
egy fénycsó villanna, csak egy
pillanatra tűnik föl a
jelenben. Pedig az tágulni
kezd. A lábam az ágyról
a holnapi napba ér, az ágyam
végében egy hegyi patak,
a kezem egy langyos tóba merül,
szövetséget kötnek ellenem,
eső is esik. A gép egyik
könyökét fékezni kezdi a rozsdá,
tanknyomok a nádas mellett.*

*A tanknyomokban tócsa, a tócsán
színes olajfolt, a fennsíkon
antennák növekednek,
a levegőből helikopter
legeli őket. Fordítva
is igaz. Fekete kalapos
ember sétáltatja a televízióját.
Vezetéket húz maga után,
így haladnak egyik
konnektortól a másikig.
Tovább hajt velem az ág,
a plafonon járunk, fejjel
lefelé nézem a szobát, az eső
becsurog egy repedésen,
a víz gömbbé összeáll,
belsejében meggyullad egy
lámpa, olvasni kezdek a
fényénél. Közeledik a mai
nap vége. De sosem érheti
utol a teknőcöt, aki a
hátán egy műholdat cipel.*